

കാന്ത വൃത്തം.

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാനു

തിരുമനസ്സുകാണ്ടു കല്പിച്ചു'

ഉണ്ടാക്കിയത്.

— — —
സുശ്രീവരപത്രർ

ഭാരതദീപം അച്ചുകൂടത്തിൽ

അച്ചടിച്ചത്.

1086.

വില അഞ്ചു പണം

All Rights Reserved.

പ്രകാശനം, ഭാരതദീപം അച്ചുകൂടത്തിൽ

ഗവൺമെന്റുകൾ.

DEDICATION.

കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാണെന്നപി.ലഭിശിവുകൾ-

നോരു ശാസ്ത്രജ്ഞർ

കൊച്ചുണ്ണിശൻ തൃതിയൻ കരുണയൊടുകൂടി-

ചെറുപ്പം വെക്കിടാതെ

കൊച്ചുണ്ണിക്കോണിപാലൻകവികളിൽവകൻ

കോടിവിശ്വാസിനാഥൻ

മെച്ചവുണ്ടോതിനാരി'ജഗമതിനമറി-

തെളിവാൻ കാന്തവൃത്തം

പീഠികാ .

വൃത്തരത്നാകരം മുതലായ “മനുശ്ശാസ്ത്ര”ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഒന്നുമുതൽ മേല്പോട്ടുള്ള സംഖ്യകൾക്ക് “ഏകം”, “ദ്വയം” എന്നിങ്ങനെ ഉള്ള സുലഭമായ മാറ്റം വെടിഞ്ഞ “ഉക്താ” “അത്യുക്താ” ഇത്യാദിയായും, മൂന്നു വണ്ണങ്ങൾക്കൊന്നു നാലുമാത്രാകൾക്കൊന്നു ഒരു ഗണമെന്നും, ആ ഗണവണ്ണങ്ങളുടെ ഗുണലാംലവഭേദംകൊണ്ട് എട്ടു ഗണമാക്കി “മയരസതജദന” എന്നും, സംജ്ഞകൾ ചെയ്തിരിയ്ക്കുന്നത് ഒരു ഗണത്തെ ഒരു രജരാകൊണ്ടു കാണിക്കാവുന്നവയായ ചില സ്വപ്തലാംലവങ്ങൾ പ്രാചീനഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഉണ്ട്. എങ്കിലും കാവ്യനാടകാദി വളരെ പരിചയിച്ചു സമ്പൂർണ്ണലോകവ്യപ്തതയായ ആയതല്പകിൽ ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ നൈപുണ്യമോ ആയതുകൾ രണ്ടുമോ സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കു കൂടി, മനുശ്ശാസ്ത്രപരിചയം ഇല്ലെന്നുവരികിൽ, “പ്രഹാഷിണീ” വൃത്തത്തിന്റെ സ്വരൂപം “മനജരഗ” എന്നു പറഞ്ഞാൽ ലേശം മനസ്സിലാകുന്നതല്ലാത്തതിന്നു പുറമെ, ഈ പറഞ്ഞത് എന്തുഭാഷയിലാകുന്നു എന്നു സംശയിക്കുകൂടി ചെയ്യുമായിരിക്കാം. പിന്നെയും വൃത്തരത്നാകരീതിയായിട്ടു “ഗണം” നോക്കി വൃത്തം

അറിയുന്നതായാൽ, കേട്ടാൽ പരസ്പരം ഹായയുള്ള വൃത്തങ്ങൾ ഇന്നിന്നതെന്ന് അറിവാൻ പ്രയാസം. ആയതുകൂടും ആയതുകൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങളും സ്പഷ്ടമായി തിരിച്ച് അറിയുകയും ധരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതു, പരീക്ഷയ്ക്കു പഠിക്കുന്നവർക്കു പ്രത്യേകിച്ച് അത്യാവശ്യമാകുന്നു. ഇന്ദ്രവക്ത്രം, ഉപന്ദ്രവക്ത്രം, ഉപജാതികൾ, ആഖ്യാനികാകൾ, വംശസ്ഥം, ഇന്ദ്രവംശസ്ഥം, ഇതുകൂടും ഇനി ഇതുപോലെ പലതുകൾതമ്മിൽ അല്ലാല്ലാ വ്യത്യാസങ്ങളോടുകൂടി ഉള്ള എന്ന് അറിയുന്നതിന്നു വൃത്തരത്ന കരംകാണ്ഡ സുലഭരത്നീൽ കഴിയുന്നതല്ലാ; എന്നിന്നിന്നപുറമെ, ശ്രവണങ്ങൾക്കു ബഹുരസജനകമായ വൃത്തങ്ങളിൽ നിൽക്കുന്ന പദ്യങ്ങൾക്ക് ഉള്ള രസാംശം ഗുരുലക്ഷ്യങ്ങളുടെ വിശേഷമായ വിന്യാസങ്ങളിൽനിന്ന് ഉത്ഭവിച്ച ഉത്ഭവകരങ്ങളായ താളം മുതലായവ ഈ ഭാഗിയായ വൃത്തങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാകുന്നു എന്നറിവാനും, അങ്ങിനെ അറിഞ്ഞ ശ്രവണാമൃതമായ കവനങ്ങൾചെയ്യാനും ഗണങ്ങൾമൂലമായി വൃത്തസ്വരൂപം അറിഞ്ഞതുകൊണ്ടു പോരാ.

ഇങ്ങിനെ തുടങ്ങിയ ഭാഷ്യങ്ങൾ തട്ടക്കുന്നതിനായിട്ടു “കവിരാജൻകാളിദാസർ” സംസ്കൃതഭാഷ്യ

യിൽ “ശ്രുതബോധം” എന്ന വൃത്തഗ്രന്ഥം പരോ
പകാരാതം നിർമ്മിച്ചു.

ആ രീതിയെ അനുസരിച്ചും, സംസ്കൃതപരിവൃ
ത്തി ഇല്ലാത്തവരുടെയും പ്രത്യേകിച്ചു “സർവ്വകലാശാ
ലാ” പരിഷ്കരണ മലയാളഭാഷയിൽ പരിഷ്കൃത
വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടിയും, സർവ്വ
മാ രാജതലമുറ കവിതയെ കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചു
ണ്ണി തമ്പുരാൻ ഇപ്പോൾ കേരളഭാഷയിൽ “കാണവൃ
ത്തം” എന്നു പേരായ ഈ വൃത്തവൃന്ദം രചിതമാ
ക്കിയിരിക്കുന്നു.

ഇതിൽ ഇദ്ദേഹം രസികനായ സ്വീയമനോധ
ർമ്മങ്ങളെ ആസ്വാദകരമാക്കുവിധത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചി
ട്ടുണ്ട്. ശ്രുതബോധത്തിലും സൗലഭ്യത്തിനായിട്ടു ഭൂ
തസംഖ്യാ അവലംബിച്ചാകുന്നു യതി പാഞ്ഞിരിക്കു
ന്നത്. കാണവൃത്തത്തിൽ ആ കഷ്ടവുംകൂടി ഇല്ലാ.
ശ്രുതബോധത്തിൽ ഇല്ലാത്തതും ബഹുനടപ്പും ആവ
ശ്യവും ഉള്ളതും ആയ പ്രായേണ സകല വൃത്തങ്ങളും
ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പ്രസ്താവും അധികപ്ര
യോജനം ഇല്ലാത്തതാകയാൽ കാളിദാസർ തൃപ്തിച്ചതി
നെ കൊടുങ്ങല്ലൂർ തമ്പുരാനും അനുസരിച്ചു. രണ്ടിലും
ജീവനായിക്കയെ ഉപദേശിക്കുന്നതായിട്ടാണ്.

മേൽപറഞ്ഞ സംഗതികൾകൊണ്ടു ഭൂതേ്യകിച്ചും ആകുപ്പാടയും നോക്കുമ്പോൾ, ശ്രുതബോധത്തെക്കൊൾവുമാറു് അധികം ശ്ലാഘനീയമെന്നും മലയാളി വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് അപര്യം അറിയേണ്ടതെന്നും ഊറ്റിച്ചു പറവാൻ ഇരിക്കു് ഒട്ടുംതന്നെ ഭീതിയില്ല. ഈ പുസ്തകം വളരെ ചെറിയതായിരിക്കുന്നതിനാൽ, സുലഭത്തിൽ പാഠികൾക്കു ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ മുദ്രക്കുറിപ്പാവാൻ ഒരു ശക്തി ആദിയായും അസാധാരണമായും ഉള്ള കവിഗുണങ്ങൾ അറിയാവുന്നതാകയാൽ, ആയത് ഇവിടെ ഇന്നിന്നതെന്നു മുണ്ടിക്കാണിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ.

മനോഹരങ്ങളായ വൃത്തങ്ങൾ ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുകൊണ്ടും, “കാന്തം” എന്നതുകൊണ്ട് ഇതിലുള്ള വൃത്തങ്ങൾ നാലു എന്നും “വൃത്തം” എന്നതുകൊണ്ടു പദ്യങ്ങൾ നാലു എന്നും സൂചിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, ഇതിന്നു “കാന്തവൃത്തം” എന്നു പേരുചിളിച്ചു.

ഇതിന്നു ചീറികാ എഴുതുന്നതിന്നു് ഇനിപ്പു് അനവാരം തന്നതിന്നായിട്ടു ഞാൻ കവിയോടു വളരെ നന്ദിയായിരിക്കും.

KERALA YURMAH,

First Prince of Cochin.

—————

കാ ന്ത വൃ ത്തം .

ഹരിഃ

ശ്രീഗണപതയ ജഗദകാർത്ഥനമഃ

മംഗളാപ്രതിജ്ഞാ

മറിമാൻമിദിമയഗൗരവിയേയും ഭീമയങ്ങളെ
ഴുന്നുകുണ്ണനയും നിറയുന്നാരുക്കേതിയോടുകൂടി ള്വാ
യന്നേവിഹതനപി! മരണബുദ്ധം. (എ)

(പരിഭാഷാ-സംജ്ഞാ)

കേട്ടാലുംഗുരുഭീഷ്ടകൃഷ്ണമായതിന്റെമുൻവണ്ണം
വിട്ടുതന്നുമാക്കാത്തു നിത്യമതിവപാദമെത്തുമതുപ
ക്ഷം. (ഉ)

ഒരുമാത്രയതാംലാലുവിനു ഗുരുവണ്ണത്തിന്നുണ്ടു
മാത്രയതാം ഗുരുവിനുഭീഷ്ടമെന്നും പറയുമിതിൽശ്ര
സപമെന്നുലാലുവിന്നും. (ഇ)

ആയു

മതിമുഖിപരത്തരദൃശങ്ങളിഹ ചിതമാജ്ഞാദണ്ഡം
ന്നിരലാറകളിൽ പതിനനട്ടുരണ്ടിൽനാലിൽ പതിന
ഞ്ചാംമാത്രയായുജ്ജം. (ഒ)

ഗീതി

ആയുചുറ്റുംലമ്പോ ലാളു!യാതൊന്നിലുത്തര

ധ്വജം താഴ്ത്തുവർഗ്ഗം തമസ്സം വിദ്യേ! കാണുന്നു ഗീതിയാ
ണതൈടാ. (൫)

ഉപഗീതി

താഴ്ത്തുമൊഴി! വൃദ്ധാഭാവമോത്താൽത്താൻതമ
ന്നൊരാളുടെ ഉത്തരമാമധ്വജം കൊണ്ടെന്നാലാ
യതുപഗീതി. (൬)

(ശ്രീ-൧)

ശ്രീയിൽഭീഷം (൭)

(സ്രീ-൨)

രണ്ടുണ്ടാംഭീഷംസ്രീജ് (൮)

(ഭാരതി-൩)

ഭാരതിതാൻഗുരുവേദകിലാഭിയിൽ (൯)

(സുഭഗാ-൪)

സുഭഗാജ്ഞാൻസുഭഗാ! കേൾവതമസ്യഗുരുരണ്ടു. (൧൦)

(അക്ഷരപട്ടി-൫)

ഒന്നാട്ടനാലഞ്ചിന്നഗുരുതപം ശിക്ഷയിലൊത്താ
ലാക്ഷരപട്ടി. (൧൧)

(ശശിവദന-൬)

അഭിയിൽരണ്ടാംഗുരുവേദനാലും ശശിവദന
ജ്ഞാൻ ശശിവദന! കേൾ. (൧൨)

(മദലേഖാ-൭)

പാലഞ്ചമൊഴി! വണ്ണ നാലഞ്ചെന്നിവരണ്ടും ലീ
ലാഭ്യ! ലഘുവായ്നാലാണമലേഖാ (൧൩)

(ശ്ലോകം—വ)

ചാലേയഞ്ചാരിവശ്ലോകേ ബാലേലഘുഗുരുക്കളാം
നാലുപാദത്തിലും രണ്ടിൽ നാലിൽ താനേഴുതും ലഘു. ഹ്ര

(മാണവകാശ്രീഡം—വ)

ഒന്നാട്ടു നാലഞ്ചു കളെട്ടെനിവ യൊക്കെ ഗുരു
വാം വെണി ജിതാഭാവലികേ! മാണവകാശ്രീഡമതിൽ.

(പ്രമാണികാ—വ-നഗ്രസ്വരൂപിണി)

സമാക്ഷരങ്ങൾ നശിച്ചും സമസ്യവുമുൾക്കളാം
പ്രമാണികളുതെന്നയെ! പ്രമാണമിഴുതെൻമുഖി! ഹ്ര

(വിദ്യന്മാലാ—വ)

ഏദ്യേ! ഭീഷ്മസർപ്പം പുണ്യസ്വാദ്യനന്നാലാ
കിൽ ശ്ലോകം വിദ്യന്മാലാരാജൽകായേ! വിദ്യന്മാലാ
വൃത്തത്തിന്. (ഹ്ര)

(ചെമ്പകമാലാ—ഹ്ര)

ചെമ്പകമാലാവൃത്തമതിനെന്നൻ ചെമ്പകമാലാ
നേർത്തൻ! ഭീഷ്മം മുന്വതു നാലഞ്ചാറഥപത്തു ഞ്ഞൊമ്പതു
മഞ്ചഞ്ചികൾ വിരാമം. (ഹ്ര)

(മണിബന്ധം—ൻ)

പെണ്മണിയാളേ! കേൾക്കുകേന്ദ്രീ നന്മണിബന്ധം
വൃത്തമയെ ചെമ്പകമാലാവൃത്തമതി നന്നൊക്കൊട്ടു
ക്കുപോയതുരാൻ. (മൻ)

(മന്ദാക്രാന്തം—ഹ്ര)

ഒന്നാർഭിച്ചു പവരേനെ! നാലുവണ്ണങ്ങൾ പതുക്കെ
പിന്നീടൊന്നും സുതന്ത! ഗുരുവാം മൂന്നാലാമുദേഴും ന

(ഉപജാതി—എഫ്)

പാരമടങ്ങിപ്പരിവൃണ്ണചന്ദ്രൻ പരന്നമിജ്ജനൊരു
ചാരുവക്ത്ര! പാരതെയിവൃത്തയുഗംശ്രീമയം പെട്ട
ന്നിനച്ചാലുപജാതി നന്നിൽ. (൨൭)

(വിപരീതാഖ്യാനിക—എഫ്)

ഒന്നിന്ദ്രവജ്രംശ്രീയതാദിപിന്നേ യുപേന്ദ്രവജ്രം
ശ്രീകർമ്മണമായാൽ ഉദോജനഃശ്രീവിപരീതശബ്ദമൊ
ടൊത്തൊരാഖ്യാനികയാണതല്ലോ. (൨൮)

(രഥോദ്ധതാ—എഫ്)

അഞ്ചിടാതവിഷമാക്ഷരങ്ങളു ണ്ണുവിട്ടയിഗുരു
ക്കളായിട്ടും നെഞ്ചിലോക്കരഥോദ്ധതാഖ്യാന മഞ്ചി
ത്താല്യസിതവൃത്തമായതിൽ. (൨൮)

(സ്വാഗതാ—എഫ്)

പത്തുമൊയ്മ്പത്തുമിവാറകൾതമ്മിൽ സത്തമേസുര
ഖി!മാറിട്ടമെന്നാൽ രാഗവർഷിണിരഥോദ്ധതവൃത്തം
സ്വാഗതാഖ്യാനയാട്ടമേന്നിട്ടമല്ലോ. (൨൯)

(വസന്തമാലിക—എഫ്,എഫ്)

ഗുരുമുന്നതമാറമട്ടുപത്തും പരമൊന്നുംവിഷമാ
ശ്രീയിൽസമത്തിൽ ഗുരുവണ്ണമൊട്ടുക്കുമൊയ്മ്പതേഴും
ഗുരുനാൽമുന്നവസന്തമാലികളു (൩൦)

(ചെമ്പകമാലികാ—എഫ്-എഫ്)

വടിവൊട്ടുവസന്തമാലിക ജ്ഞാപ്രദികൾനാലി
ലുന്തിയ! ഒട്ടവിൽപെട്ടമേകമഞ്ചരം വിടണംചമ്പക
മാലികയ്ക്കേ! (൩൧)

(വൈശ്വദേവീ—൧൨)

ചന്ദ്രാഭിമുഖേനാഭിനവുണ്ണമേഴി നഞ്ചാതുണ്ടാ
കുംഭാഖിമംഭോമുവേണി! അഞ്ചാൽവിമേരമേവേതമേ
ശാലുദമവം തേജോരംഭോദേ! വൈശ്വദേവീ ക്ലുപ്തനം.

(തൊടകം—൧൨)

തരളായതനീലലസന്നയനേ! തരുണീമണി! തൊടക
വൃത്തമതിൽ വരവണ്ണിനി! മൂന്നുതമാരമതും ഗുരുവായ്വര
മൊഴ്വതുമന്ത്രമതും. (൩൩)

(പ്രമിതാക്ഷരം—൧൨)

ഹരിണാക്ഷതോടകമതികലയഗുരുവഞ്ചതാരലാലു
വാസ്തരികിൽപരിപൂണ്ണ ചന്ദ്രവദനപ്രമിതാക്ഷരയാക
മെന്നികസുന്ദരി. (൩൪)

(ഭുജംഗപ്രയത്നം—൧൨)

ശ്രമാലാന്നാലേഴുപത്തെന്നിപാറിൽ പ്രമാദപ്ര
ദേലാവവംവന്നുവെന്നാൽ പ്രമാണത്തരല്ലാംഭുജംഗ
പ്രമാതാഖ്യമാം വൃത്തമാനായതെന്നോതിടുന്നു. (൩൫)

(ദൂതവിളംബിതം—൧൨)

മതിതൊഴുംമുഖിമാർമണിമാലിങ്ക! ദൂതവിളംബിതവൃ
ത്തമതിൽപ്രിയെ! മതിയിലോട്കെന്നാലാടുമെഴുപ അരി
മുകുളന്ത്രമിവാഗുരുക്കളാം. (൩൬)

(ഹരിണീപ്പതം—൧൧-൧൨)

പ്രഥമാംശ്രീതൃതീയമതുസമാദൂതവിളംബിതവൃത്തമ
തിൽപ്രിയെ! പ്രഥമാക്ഷരഹീനമതാവുകിൽസുതനുകേൾ
ഹരിണീപ്പതമായത. (൩൭)

(വംശസ്ഥം—൧൨)

അറിഞ്ഞുകൊണ്ടാലുമ്പോഴവരൂപിൻപറഞ്ഞപാദാ
ന്യമരിന്നുമവയെ! വരാംഗിമമേലേലംപുറപ്പെടുന്നതു
ട്ടിയാൽ ധരിയ്ക്കുവംശസ്ഥമതായിട്ടുംപ്രിയേ! (നവ)

(ഇത്രവംശസ്ഥം—൧൨)

നീക്കംവടിഞ്ഞപ്രകടനനിലൊരമയം മയ്ക്കണി
യാളേ മതപിൽഗുരുക്കളേ ചേർന്നുവംശസ്ഥമതികല
ങ്കിലാ കേൾക്കിനവംശസ്ഥമതായ്ക്കുതമ്പ്രിയേ! (നൻ)

(പുഷ്പിതാഗ്രം—൧൨-൧൩)

സമചരണമതികലഞ്ചുമടുംസുമതന! പത്തുമാടുക
മുള്ളരണ്ടും ഗുരുവിഷമമതികലൊമ്പരതഴലൊരിയിൽ
രണ്ടിതുപുഷ്പിതാഗ്രായല്ലോ. (൪൦)

(കസുമവിചിത്രം—൧൨)

വടിചോട്ടകേൾനീ ശശിവനേയ്ക്കുണ്ടയൊരപദപേ
യൊമാരപാദം ദൃഢതരമാകുംകസുമവിചിത്രയ്ക്കുവിയി
ലോടും മൃഗസമനത്ര! (൪൧)

(അചിര—൧൩)

ധരിയ്ക്കുന്നീരുചിരയതിൻറലക്ഷണം ഗുരുക്കളാംവടി
ഖൊട്ടരണ്ടുനാലതുംവരാംഗന! നവമമതുംനവാമതും
ചൊരിഞ്ഞിടുംമൊഴി! പതിനൊന്നുനമ്പ്രവും. (൪൨)

(മഞ്ജുഭാഷിണി—൧൩)

വരുമാന്നുമഴുതിവവിട്ടൊരൊറകൾക്കരവിനേർ
മിഴി! ഗുരുത്തമത്തമേ! വരമഞ്ജുഭാഷിണി! മദീയമാന
സേപരിമഞ്ജുഭാഷിണിയതിൽധരിയ്ക്കുന്നീ. (൪൩)

(പ്രഭാവതി—മന്ദ)

രണ്ടു ക്ഷരാമൃതലതിൽ നാലു ഹമാമ്പതും കൊണ്ടു ക
ചേർച്ചപതിരൊന്നു മന്യവു വണ്ടോടിട്ടും മിഴിതരവാം
പ്രഭാവതി ജ്ഞാതൃ സംവിരതികൾ നാലിലൊമ്പതിൽ.

(പ്രഹർഷിണി—മന്ദ)

മൂന്നാദ്രശമമൊത്തട്ടു രണ്ടാട്ടക്കു മാനുഷീമകമ
നേഗു ക്ഷമയായി വന്നിട്ടു യതിയതു മൂന്നിലങ്ങു പരതിൽ
കുന്ദശ്രീധരരദേവ! പ്രഹർഷിണിജ്ഞം. (രത്ന)

(ഇന്ദുവദനം—മന്ദ)

ഒന്നു പുനർബ്ധപരമായ വന്യമൊട്ടക്കു നന്നിലയിര
ങ്ങുമി ചരകൾക്കു ഗുരുചരകം ഇന്ദുവദനജ്ഞരിയ വാവതിച്ച
ദിഷ്ട്വാരിന്ദുവദനമനേദിഗിഷ്ടയശോഭേ! (രത്ന)

(വസന്തതിലകം—മന്ദ)

വണ്ടാണി കഴെലിമാരണി മൊലിമാലേരണ്ടാദിനാല
ഗുഹ്യരൂപതിരൊന്നു മട്ടം രണ്ടാങ്ങാട്ടക്കു മതു മോഹുരു
ക്ഷമയായി ഞ്ഞാൽ വസന്തതിലകം തിലകാഞ്ചിതാസ്പേ!

(മണിഗുണനികരം—മന്ദ)

മട്ടമലർക്കു മട്ടുമാഴി നികരമതിനുടിയതിൽ വടിവൊ
ട്ടു പട്ടമണിമണിയെ പട്ടുമാട്ടു പതിലൊത്തു യതിയ
റിക കൊട്ടുവിവകലിലിഹമണിഗുണനികരം. (രത്ന)

(മാലിനീ—മന്ദ)

മുതലിലഗുരുവായിട്ടാറുവണ്ണങ്ങൾ പത്താ മതു മതുല
ഗുണാശ്വേദപതിനൊക്കത്തമൂന്നു യതിയതു വരുമട്ടാ
ലേടിനാൽ ചന്ദ്രബിംബ പ്രതിമമുഖികൾ ചൂട്ടുമാലികേ!
മാലിനിജ്ഞം. (രത്ന)

(പഞ്ചചാമരം—൧൩)

സമസ്യധീരമാനസഭജേയമഭിളിഷ്ഠവാൻ സമത്വം
യായതന്നപി! പഞ്ചചാമരാഖ്യമായതിൽ സമാക്ഷരങ്ങ
ളൊക്കെയും ഗുരുക്കളോമൃഗാംഗനാസമാക്ഷി! സത്സമക്ഷ
മായ്സമാക്ഷികാന്താഴ്ന്നമാഴി. (൧൦)

(ഹരിണീ—൧൪)

വരുഗുരുവായഞ്ചാദ്യത്തിൽകൃശാദമി! പത്തതിൽ
പരമമരപട്ടാന്നാനംമൂന്നങ്ങുനാലത്തുമാതും വിരതി
യുളവാമാൽനാലാൽതഥാവിധമേഴിനാൽ ഹരിണീ
ഹരിണീഭീഷ്വാപാംഗ! ദൃഢംഹരിണീജ്ഞോഭോ. (൧൧)

(ശിഖരിണീ—൧൫)

തുടങ്ങുമ്പാക്കുളുന്നാമഗുരുവനരഞ്ചാദ്യമുതലായൊട്ട
ങ്ങുമുന്പായിക്കമലമിഴിമൂന്നക്ഷരമതും മുടങ്ങാതങ്ങാനാൽ
വിരതിപതിനന്നാലുമചലമ്മടങ്ങും വക്ഷോഭേ! ശിഖ
രിണീയതിന്നോക്കിലുളവാം. (൧൨)

(പൃഥ്വി—൧൭)

ധരിച്ചിട്ടകരങ്ങിനാറിനടനട്ടിനും പത്തതിൽപരം
സുമുഖിംബീനരഭനനാലിനങ്ങഞ്ചിനുംവരും ഗുരുത
യേഴിനുംവിരതിയെട്ടിലങ്ങൊമ്പതിൽ ധരാധരകചപേ
യീദരനതാംഗി! പൃഥ്വിജ്ഞോഭോ. (൧൩)

(കസുമിതലതാവല്ലിതാ—൧൮)

മന്ദാക്രാന്തജ്ഞനദഗ്ജലസന്ദനമനപ്രയാണേ! ച
ന്ദ്രൻവന്ദിജ്ഞംസുമുഖിഗുരുവാനാഭിയിൽകലിലെല്ലാം
നന്നായ്ചേർത്തന്നാൽ കസുമിതലതാവല്ലിതാവൃത്ത

മായെന്നെന്നാമൽകാഞ്ഞകവികളുചിലുമെല്ലവേമൊ
ല്ലിടുന്നു. (ഭര)

(ശാല്യവിക്രീഡിതം—൧൯)

മൂന്നാദ്യംഗുരുവാറാമടുമതുവേ! പരത്താഞ്ഞതാരൊ
ന്നിൽപരംമൂന്നമ്പിൽപതിനാറമപ്പാമതും കാരോ!
താമെവാന്ത്യവും ഇന്ദുശ്രീമുചിപന്നിരണ്ടിലുമായ വി
ചാരമേങ്ങേഴിലും വന്നാലായതിനുള്ളപേരുപായാം ശാ
ല്യവിക്രീഡിതം. (ഭര)

(സുവദനം—൨൦)

നാലാദ്യംവണ്ണമാദോഴിവകളുമെകേരപത്തിനപ്പൊ
രായ് നാലഞ്ചൊഴിതന്നെള്ളിവയുമലാലുവാഴ്ന്നീടണ
മയബാലേ! വിചാരമേങ്ങേഴിവയിലുമുവാ മേനികളുത
രോചാലേ ചിന്തിക്കു ചിത്തേസുവദനയതിനെന്നാ
മൽസുവദനം! (ഭര)

(സ്രാശരം—൨൧)

നാലാദ്യംവണ്ണമാദോഴിവകളുമെകേരപത്തിനങ്ങപ്പൊ
രത്തായ് നാലഞ്ചൊഴിതന്നെള്ളിവയുമലാലുവാഴ്ന്നീടണ
ന്ത്യങ്ങരങ്ങളും ബാലേ! വിചാരമേഴിൽപുനരുടനളവാ
മേഴിലവുണ്ണമേഴിൽ ചാലേരന്ത്യന്തചഞ്ചൽക ചതരളഗ
ളൽസ്രാശരം! സ്രാശരജ്ഞം. (ഭര)

(കസുമജ്ജരീ—൨൧)

തഞ്ചുതന്ന പിപതിനൊന്നുസുഭുപതിനേഴിതെന്നി
വായാഴിച്ചുക ഉഞ്ചിതാംഗിവിഷമാക്കുരണ്ടുതിലൊക്ക
യുഗ്മതചക്ഷണം പഞ്ചസാരമേഴിപഞ്ചബാണശ

രവിക്ഷണതനുജിതാല്യസൽ ചഞ്ചലേകസുമഞ്ജരിയ്ക്കു
കപടഗന്ധൽകസുമഞ്ജരി. (രവ്യ)

(മത്തേഭം—൨൨)

നൽത്തേൻ തൊഴുന്ന മാഴിയൊന്നൊടുരണ്ടുമ്മ നാ
ലെട്ടുമാമ്പതുചേപത്തിൽ പരംപരിചിലൊന്നഞ്ച
താറുപുനരൊട്ടണിവറാഗുരവം മത്തേഭവൃത്തമതി
ലൊത്തിട്ടമന്ത്രരതുമിത്ഥസ്ഥരിച്ചിടുകനി മത്തേഭവൃന്ദമ
തിനരത്താരിലത്തലുകൊടുത്തിട്ടമാർഗ്ഗമനേ! (ഒൻ)

(ഭദ്രകം—൨൨)

ഒന്നൊട്ടനാലതാദശമാക്ഷരംസുതൻ! പത്തിനപ്പാമ
താകുന്നൊരു രണ്ടുമാനമിവയുഗ്ഗുരുകൾപുനരൊട്ടമന്ത്രി
മതുജ്ജ്വലിതോറിടും വരതനോധരിച്ചിടുകപത്തി
ലുംയതിഗ്ഗുരേസുന്ദരി പന്തിരണ്ടരിലുമാംസുഭദ്രതരഗാ
ത്രി! ഭദ്രകമതിൽ. (എൺ)

(അശ്വലലിതം—൨൩)

വടിവിനൊടഞ്ചുതഴ്ശമത്തിനപ്പാമതാകമാന്ത
മയികേൾ ദ്രവമമമൂന്നുചേമിവയുഗ്ഗുരുകൾമതുചേര
മാമ്പതുരമോടുവതുരവമങ്ങയതിനാൽധരിയ്ക്കു പ
തിനൊന്നതികൽനിയതം/ പെട്ടമിഹപന്തിരണ്ടരിലുമി
തോക്കോശ്വലലിതേവരാംഗിലലിതേ! (നൂറ്)

(തന്നപീ—൨൪)

ഒന്നൊട്ടനാലഞ്ചയിശശിവദനേ പത്തുകഴിഞ്ഞമവ
രുമാരുണ്ടുണ്ടുന്നതാമരം മധുമാഴിയൊട്ടവിൽചേ
ന്നൊരുണ്ടിപഗുണഗുരവാകംവന്നിട്ടമഞ്ജരിവയതി
ൽ യതിയുംപത്തതിനപ്പാമെഴുമാരുണ്ടിൽതന്നപിയ

തിന്നെന്നറികയിഹദയേതനപികൾ മുടിമണിമണി
മാല! (നൃപ)

(ശശധരബിംബം—൨൫)

ഒന്നതുവരുതെന്തുമിങ്ങിനെവരുമഥപത്തിൽ
പരമതിലായിട്ടൊന്നതു മഴകിന്നൊട്ടെട്ടതൊട്ടുവെമ
തിനിഹമുന്ദാബിരിവതിൽമുന്ദം മിന്നിമുന്ദരിയനിലാവു
മടങ്ങിന സുരചിരഹാസംസതതമിണബി ചിന്നിന
വദനസദരാതഹനിജ്ജിതശശധരബിംബേ! ശശധര
ബിംബേ. (നൃപ)

(സുന്ദരനായനം—൨൬)

പരിചിന്നൊട്ടഞ്ചുമെട്ടുപത്തതിലഥപരമാണ
തു മെട്ടുമയീകേളിതവതിനപ്പൊന്നൊന്നതമാനുമിവകള
ശേഷമതുംപലഗുരുവാം ഹരികളുത്തുതട്ടുതട്ടുതട്ടുതട്ടി
മുരിശമുദിച്ചുപിടിച്ചുവലയും ഹരിണകിശോരകലോ
പനസുന്ദരതരനയനേ! ശൃംഗസുന്ദരനയനേ.

(നൃപ)

ഇതി കാന്തവൃത്തം

വൃത്തം നൃപ. പദ്യം നൃപ.

ശ്രീ ഭദ്രകാളൈ ഭൃ നമഃ.

ഉദ്യന്നുമാദമുസുനായകചാരുമൃഡ-

നൊപ്പാഴ്ചകമതിൽവെട്ടുമരണനാഥ!

കെല്ലോടുണാനിഹചമെച്ചാഭകാന്തവൃത്ത-

മപ്പിച്ഛിടുനതവതൃപ്പപെല്ലവത്തിൽ.

